RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

nr. 219.120 van 2 mei 2012
in de zaak A. 187.449/XII-5363

In zake: Luc NAGELS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Wim Van Caeneghem
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Quinten Matsijslei 34
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de UNIVERSITEIT ANTWERPEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Christophe Coen en Jim Deridder
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Mechelsesteenweg 210A bus 10
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 12 maart 2008, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van 18 december 2007 van de raad van bestuur van de Universiteit Antwerpen "om zich aan te sluiten bij het advies van de Centrale Beoordelingscommissie" en Luc Nagels "niet voor te dragen voor een bevordering tot hoogleraar" en, anderzijds, de beslissing "van onbekende datum" van de raad van bestuur van de Universiteit Antwerpen "om de door de Centrale Beoordelingscommissie voorgedragen kandidaten te bevorderen tot hoogleraar".

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Barbara Speybrouck heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 28 februari 2012.

Staatsraad Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Marianne Goossen, die loco advocaat Wim Van Caeneghem verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Jim Deridder, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Barbara Speybrouck heeft advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker, faculteitsgeaggregeerde in de faculteit Wetenschappen van de Universiteit Antwerpen en behorende tot het zelfstandig academisch personeel van die instelling, is sinds 1 oktober 1992 voltijds docent en sinds 1 oktober 1998 bevorderd tot voltijds hoofddocent.

3.2. Verzoeker heeft zich tijdens de bevorderingsronde in 2005 vergeefs kandidaat gesteld voor de bevordering van hoofddocent naar hoogleraar.

Verzoeker heeft op 10 februari 2006 een beroep tot nietigverklaring ingediend tegen, onder meer, de beslissing waarbij de raad van bestuur de bevorderingen toewijst. Bij arrest nr. 219.119 van heden vernietigt de Raad van State de beslissing van 15 december 2005 van de raad van bestuur van de Univer-

siteit Antwerpen om Peter Aerts, Louis Beyens, Etienne Goovaerts, Koen Janssens, Lieven Le Bruyn, Guy Lemière, Erik Mathyssen, Patrick Meire, Jan Naudts, Luc Van Vaeck en Floris Wuyts van de faculteit Wetenschappen te bevorderen tot hoogleraar met ingang van 1 januari 2006 en de hieruit blijkende weigering om verzoeker tot hoogleraar te bevorderen.

3.3. Bij brief van 2 januari 2007, met bijlagen, kondigt de rector van de Universiteit Antwerpen een nieuwe bevorderingsprocedure aan, binnen de vastgestelde contingenten. Aan alle bevorderbare leden van het zelfstandig academisch personeel wordt gevraagd vóór 31 januari 2007 te melden of zij zich kandidaat stellen. Er wordt gemeld dat in de loop van februari 2007 aan hen een kandidaatstellingsformulier "met een overzicht van uw loopbaan en van uw prestaties op vlak van onderwijs, onderzoek en dienstverlening van de afgelopen vijf jaar" zal worden bezorgd waarbij de kandidaten de mogelijkheid krijgen "om de reeds ingevulde gegevens te verifiëren en het formulier verder aan te vullen".

Verzoeker stelt zich op 19 maart 2007 kandidaat voor een bevordering van hoofddocent naar hoogleraar.

De dossiers van de kandidaten, alsook een nota "profielen ZAP: leidraad voor beoordeling" die voor deze bevorderingsronde door de raad van bestuur is vastgelegd, worden aan de betrokken faculteiten bezorgd. Aan de faculteiten wordt uitdrukkelijk verzocht met de nota rekening te houden in hun beoordeling en rangschikking.

3.4. In de faculteit Wetenschappen zijn er acht kandidaten voor de bevordering van hoofddocent naar hoogleraar, waarvan verzoeker de enige is uit het departement Chemie.

Op 26 april 2007 en op 15 mei 2007 krijgen de kandidaten de mogelijkheid hun dossier mondeling toe te lichten. Daarna stelt de facultaire be-

oordelingscommissie een definitieve rangschikking op; zij stelt voor verzoeker voor te dragen voor bevordering en rangschikt hem als achtste en laatste.

Blijkens het verslag van de vergadering van 24 september 2007 van de centrale beoordelingscommissie werden de door de facultaire beoordelingscommissies opgestelde adviezen naderhand goedgekeurd door de respectievelijke faculteitsraden.

3.5. In voormeld verslag wordt onder de "beoordelingscriteria en referentiekader" gesteld dat de "verdiensten en competenties tegenover elkaar [worden] afgewogen in zo homogeen mogelijke groepen (cfr. facultaire adviezen)" en dat de "kwaliteitstoets [van de voormelde leidraad] in eerste orde [wordt] weerspiegeld in de door de faculteiten voorbereide en gemotiveerde rangorde".

Op grond van het per wetenschapsgebied humane respectievelijk labo–faculteiten toegewezen bevorderingscontingent, dat verder wordt versleuteld over de onderliggende faculteiten, en rekening houdende met het facultaire advies wordt, na onderhandeling, op unanieme wijze beslist tot de bevorderingen.

De centrale beoordelingscommissie draagt voor de graad van hoogleraar binnen de faculteit Wetenschappen de volgende kandidaten voor in alfabetische volgorde: Wim De Coen, Joris Dirckx en Marcel Eens.

Als bijlage aan het verslag zijn de individuele motiveringen van alle kandidaten gevoegd.

Wat verzoeker betreft, wordt gesteld dat hij "voldoet aan het profiel van hoogleraar, doch, bij vergelijking met de andere kandidaten en rekening houdende met het beperkte financiële en personele contingent, niet kan worden voorgedragen voor een bevordering naar de graad van hoogleraar".

3.6. Verzoeker wordt bij schrijven van 3 oktober 2007 in kennis gesteld van dit voorstel.

Met toepassing van artikel 30, § 8, van het statuut zelfstandig academisch personeel van de Universiteit Antwerpen (hierna: ZAP-statuut), zet verzoeker bij brief van 12 oktober 2007 zijn bezwaren uiteen tegen voormeld voorstel. Hij wijst erop dat het voorstel niet voldoet aan de wettelijk vereiste motiveringsplicht.

3.7. Uit het verslag van de vergadering van 29 november 2007 van de centrale beoordelingscommissie blijkt dat op 23 oktober 2007 de raad van bestuur een "eerste bespreking [heeft] gewijd" aan voormeld voorstel van 24 september 2007 waarbij de volgende opmerking is geformuleerd:

> "[…] onverminderd de wetenschappelijke verantwoording van de voorstellen, acht een lid het dossier niet 'in staat'. Volgens hem is de motivering van de niet voor bevordering voorgedragen kandidaten onvoldoende. Een vergelijkende motivering komt niet tot uiting. Hierdoor werd het interfacultair concours stilgelegd. Voor de bestuursrechtelijke overheid zijn dergelijke vergelijkende motiveringen noodzakelijk."

Op grond van de ingediende bezwaren en de kwaliteit van de ingediende dossiers, stelt de centrale beoordelingscommissie vast dat "er geen elementen worden aangebracht die het initiële advies wijzigen" en zij handhaaft het op 24 september 2007 uitgebracht bevorderingsadvies. Zij wijst erop dat "[z]oals gevraagd door de Raad van Bestuur […] het vergelijkende element in de adviezen van de niet voorgedragen kandidaten verder [werd] geëxpliciteerd".

Als bijlage aan het verslag worden de individuele adviezen per kandidaat gevoegd.

Wat verzoeker betreft wordt gesteld dat hij "voldoet aan het profiel van hoogleraar, doch, bij vergelijking met de andere kandidaten en rekening houdende met het beperkte financiële en personele contingent, niet kan wor-

den voorgedragen voor een bevordering naar de graad van hoogleraar". De motivering luidt:

> "Luc Nagels werd in 1992 ingezapt in de graad van docent. Zijn bevordering naar hoofddocent dateert van 1 oktober 1998.
> Onderwijs
> Luc Nagels heeft een geringe onderwijsopdracht op dit moment omdat het merendeel van zijn service onderwijs is weggevallen. Hij geeft vooral les in opleidingen buiten de faculteit Wetenschappen. In de toekomst zal het aantal onderwijsopdrachten toenemen door het overnemen van een aantal cursussen ter gelegenheid van het emeritaat van collega Mertens. Een studentenevaluatie van het opleidingsonderdeel Medische chemie, 1BGEN, in de faculteit Geneeskunde toont aan dat de studenten over het algemeen tevreden zijn.
> Onderzoek
> Het onderzoek van Luc Nagels situeert zich op het gebied van de ontwikkeling van elektronische sensoren. Voor dit onderzoek ontving hij in 2006 de 'Johnson & Johnson 2006 Excellence in Science Award'. Begin 2007 richtte hij een spin-off bedrijf op met industriële partners. Commercialisatie van een eerste product wordt beschreven als nakend. Luc Nagels is een zeer goed onderzoeker, met een eigen onderzoeksprofiel. Dit blijkt ook uit de refereerapporten. Hij publiceerde 3 artikels in top 10% tijdschriften. Zijn fondsenwerving is relatief beperkt.
> Dienstverlening
> Luc Nagels maakt zich zeer verdienstelijk bij de organisatie van de Kinderuniversiteit, schoolbezoeken, de wetenschapsweek, de dag van de chemie, enz.
> Luc Nagels is een verdienstelijke kandidaat, die goed scoort qua onderwijs en dienstverlening. Binnen de faculteit wetenschappen wordt hij minder prioritair gerangschikt omdat het luik onderzoek, in vergelijking met gunstiger gerangschikte kandidaten, beperkter is."

3.8. Op 18 december 2007 sluit de raad van bestuur van de Universiteit Antwerpen zich aan bij de voormelde voorstellen van de centrale beoordelingscommissie en maakt hij de motivering ervan tot de zijne.

De raad van bestuur voert de bevordering van alle voorgedragen kandidaten door. Voor de faculteit Wetenschappen bevordert de raad van bestuur bijgevolg drie kandidaten van hoofddocent naar hoogleraar, namelijk Wim De Coen, Joris Dirckx en Marcel Eens.

3.9. Bij brief van 11 januari 2008 stelt de rector van de Universiteit Antwerpen verzoeker ervan in kennis dat de raad van bestuur op 18 december 2007 heeft beslist "om zich aan te sluiten bij de beoordeling en de rangschikking van de kandidaten met bijhorende motivering, zoals voorzien in het advies van de centrale beoordelingscommissie" en dat verzoeker "niet voor bevordering kon [worden] voorgedragen". Als bijlage is het voormeld advies van 29 november 2007 gevoegd.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

A. Excepties ratione materiae

4. Verwerende partij werpt in de memorie van antwoord op dat de beslissing van 18 december 2007 van de raad van bestuur van de Universiteit Antwerpen, "dat niet alleen de impliciete beslissing inhoudt om de heer Nagels niet tot hoogleraar te bevorderen maar tevens de expliciete beslissing om de heren Dirckx, De Coen en Eens wel tot hoogleraar te bevorderen, […] te beschouwen [is] als de enige bestreden beslissing".

5. Het voorwerp van verzoekers beroep valt te begrijpen als de expliciete bevorderingen tot hoogleraar door de raad van bestuur van de door de centrale beoordelingscommissie voorgedragen kandidaten en de impliciete beslissing om verzoeker niet te bevorderen, die daaruit blijkt.

6. Alhoewel verzoeker zijn beroep formeel lijkt te richten tegen alle door de raad van bestuur van de Universiteit Antwerpen doorgevoerde bevorderingen naar hoogleraar, stelt hij in het inleidend verzoekschrift en in de memorie van wederantwoord te getuigen van het vereiste persoonlijk en rechtstreeks belang omdat hij, ingevolge de bestreden beslissing, "niet batig [wordt] gerangschikt voor een bevordering tot […] hoogleraar, en […] drie andere kandidaten wel [worden] bevorderd".

Uit die precisering volgt dat verzoeker zijn beroep beperkt tot de bevordering van J. Dirckx, W. De Coen en M. Eens.

7. De met het onderzoek van de zaak belaste auditeur oordeelt in haar verslag voorts dat verzoeker slechts getuigt van het rechtens vereiste belang om de bevorderingen tot hoogleraar aan te vechten van J. Dirckx en M. Eens.

Aangenomen moet worden dat verzoeker zich hierbij heeft neergelegd, nu hij nalaat dit in een laatste memorie tegen te spreken.

B. Actueel belang

8. Verwerende partij betwist in de laatste memorie nog het actueel belang van verzoeker. Zij zet uiteen dat uit het verloop van de volgende bevorderingsrondes 2010 en 2012 enkel kan worden afgeleid dat verzoeker niet langer de bevordering tot de graad van hoogleraar nastreeft. Verzoeker heeft immers, wat de bevorderingsronde 2010 betreft, geen beroep tot nietigverklaring ingesteld - noch enig ander rechtsmiddel doen gelden - tegen de beslissing van de raad van bestuur houdende de bevordering van voorgedragen kandidaten, en, wat de bevorderingsronde 2012 betreft, zelfs geen kandidaatstelling voor bevordering tot hoogleraar meer ingediend.

9. Door de staatsraad-verslaggever gevraagd naar zijn actueel belang, antwoordt verzoeker hierop bij brief van 30 september 2011, dat hij geen verzoekschrift tot nietigverklaring heeft ingediend tegen de nieuwe weigering in de “nieuwe” bevorderingsronde en dat hij zich geen kandidaat heeft gesteld bij de laatste bevorderingsronde omdat hij ten aanzien van zijn werkgever “geen olie op het vuur wilde gooien” hangende de huidige procedure en ook in het belang van zijn medewerkers en het departement die hiervan schade kunnen ondervinden, doch dat hij zijn actueel belang bij de aangevochten beslissing wel degelijk behoudt, aangezien hij nog steeds in dienst is en een eventuele nietigverklaring tot gevolg heeft dat hem met terugwerkende kracht de graad van hoogleraar wordt

verleend en hij daarenboven ook steeds de mogelijkheid behoudt om bij een nieuwe bevorderingsronde opnieuw zijn kandidatuur in te dienen wanneer het resultaat van de huidige procedure gekend is. Verzoeker wijst er tenslotte nog op dat hij op geen enkel ogenblik heeft aangegeven dat hij instemt met de beslissingen van de universiteit om hem niet batig te rangschikken.

10. Uit zijn aard strekt het ingediende beroep ertoe aan verzoeker een nieuwe kans te verschaffen om tot hoogleraar bevorderd te worden. Van meet af aan en bij herhaling heeft verzoeker te kennen gegeven dat dit ook effectief zijn oogmerk is en dat de nagestreefde vernietiging ertoe moet bijdragen dat hij alsnog zelf tot hoogleraar bevorderd kan worden. Verzoeker heeft zich bij drie opeenvolgende bevorderingsrondes kandidaat gesteld, tweemaal de daaruit voortvloeiende beslissing om andere kandidaten en niet hem te bevorderen aangevochten voor de Raad van State, en wat zijn laatste kandidaatstelling betreft, ook tegen de beslissing van de facultaire commissie om hem niet voor bevordering voor te dragen, beroep ingesteld bij de centrale beoordelingscommissie, die de bezwaren van verzoeker evenwel heeft verworpen.

De omstandigheid dat verzoeker geen derde beroep meer heeft ingesteld bij de Raad van State en zich ook geen kandidaat meer heeft gesteld bij de meest recente bevorderingsronde, om de hiervoor vermelde redenen en zolang het resultaat van de huidige procedure niet gekend is, volstaat niet om aan te nemen dat hij zijn actueel belang bij de huidige procedure verliest.

Immers, het objectief aspect van het rechtens vereiste belang dat verzoeker met zijn beroep heeft willen vrijwaren, namelijk alsnog bevorderd te kunnen worden tot hoogleraar, is zeker niet verloren gegaan. Zijn uitleg in voormelde brief, waarom hij zich niet langer kandidaat heeft gesteld bij de laatste bevorderingsronde, is meer dan aanvaardbaar om tevens aan te nemen dat ook het subjectief element ervan niet is verloren gegaan.

11. De exceptie wordt verworpen.

V. Onderzoek van het tweede middel

Vooraf

12. Verzoeker voert twee middelen aan. Het auditoraatsverslag bespreekt enkel het tweede middel.

Standpunt van de partijen

13. Verzoeker voert in een tweede middel de schending aan van "de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het motiveringsbeginsel, zoals ook omschreven in de Wet op de Uitdrukkelijke Motivering van Bestuurshandelingen, alsmede het gelijkheidsbeginsel".

Verzoeker betoogt dat hij "op geen enkele wijze in kennis gesteld [is] van de wijze waarop zijn dossier met de andere kandidaten zou zijn vergeleken, noch wat het concreet resultaat van deze vergelijking is".

Hij stelt niet te begrijpen volgens welke criteria verwerende partij, rekening houdende met de hem toegekende prestigieuze onderzoeksprijs, heeft kunnen besluiten dat zijn onderzoek beperkter zou zijn dan dat van andere kandidaten. "Temeer," aldus verzoeker, omdat verwerende partij "in de bestreden beslissing zelf verwijst naar de prestigieuze prijs die hij in 2006 voor zijn onderzoek verkreeg, en het eigen spinn off bedrijf dat hij met industriële partners opzette". Ook de eigen wetenschappelijke artikels van verzoeker in top 10% wetenschappelijke tijdschriften "werden wellicht niet in de vergelijking meegenomen".

14. In de memorie van antwoord zet verwerende partij uiteen dat de wijze waarop de kandidaten worden geëvalueerd duidelijk blijkt uit artikel 29 van het ZAP-statuut, dat het uiteraard voor zich spreekt dat een afweging wordt gemaakt op basis van de informatie die de kandidaat weergeeft in zijn kandidatuur en die, gelet op het uniforme karakter van de te gebruiken formulieren, voor alle

kandidaten op dezelfde wijze is geordend. Het eigen dossier van verzoeker was voor hem ter inzage. Verwerende partij is overigens niet aan de toekenning van de *Johnson & Johnson's Excellence in Science Award* voorbij gegaan, doch die prijs garandeert verzoeker geen zekerheid op bevordering. Ook rekening houdende met deze prijs, scoorde verzoeker minder sterk in het onderdeel "onderzoek". Ook gist verzoeker verkeerd dat geen rekening zou zijn gehouden met zijn wetenschappelijke artikelen in top 10% tijdschriften.

15. In de memorie van wederantwoord en na inzage van het administratief dossier herhaalt verzoeker woordelijk het aangevoerde middel. Zo blijft hij erbij dat hij op geen enkele wijze in kennis wordt gesteld van de wijze waarop zijn dossier met de andere kandidaten zou zijn vergeleken, noch wat het concreet resultaat van deze vergelijking is. Volgens verzoeker kan op basis van het voorgelegde administratief dossier de vergelijking met de andere kandidaten niet worden gemaakt en *a fortiori* niet worden gecontroleerd. In zijn bezwaarschrift van 12 oktober 2007 heeft verzoeker op gemotiveerde wijze de summiere motivering voor het advies tot niet bevordering weerlegd. Deze argumenten worden volgens verzoeker niet beantwoord; de eerdere standaardmotivering wordt herhaald. De bewering dat verzoeker aan beperktere fondsenwerving zou hebben gedaan, werd volgens verzoeker in het kader van de vorige procedure voor de Raad van State uitgebreid weerlegd. Opnieuw ontbreekt elke objectieve vergelijkende tabel zodat verzoeker zich ook hiertegen niet naar behoren kan verdedigen. Ook in het administratief dossier worden hierover geen concrete vergelijkbare gegevens voorgebracht. Verzoeker besluit dat "het motiveringsbeginsel, in casu ook het gelijkheidsbeginsel" geschonden zijn.

16. In de laatste memorie betwist verwerende partij ten stelligste dat met de specifieke verdiensten van verzoeker op het vlak van onderzoek geen rekening is gehouden. Lezing van de motivering omtrent de andere kandidaten maakt een vergelijking volstrekt mogelijk. De uitdrukkelijke vermelding van de door de verzoeker behaalde prijs en het *spin-off* bedrijf houdt in dat er juist wel rekening mee is gehouden.

Verwerende partij herinnert voorts aan de cijfermatige analyse die zij als stuk 7 van het administratief dossier heeft neergelegd. Aangezien het cijfergegevens betreft, is een vergelijking op zicht mogelijk. Eenvoudige lezing leert dat verzoeker in vergelijking met de bevorderde kandidaten Marcel Eens en Joris Dirckx aanzienlijk minder publicaties in A1 en A2-tijdschriften met *peer review* heeft, in veel minder projecten actief is, duidelijk minder fondsen heeft verworven en wat de doctoraten betreft ongeveer gelijk scoort met Joris Dirckx maar beduidend minder dan Marcel Eens.

Beoordeling

17. Het bestuur is in principe verplicht aan al de niet-bevorderde gegadigden die uitdrukkelijk hun kandidatuur voor een bevordering hebben gesteld individueel ter kennis te brengen wat het resultaat is geweest van de bevorderingsprocedure, zelfs indien geen uitdrukkelijk voorschrift dit oplegt.

Te dezen is aan deze verplichting voldaan door het schrijven van 11 januari 2008, met bijlage, waarin de rector van de Universiteit van Antwerpen verzoeker meldt dat de raad van bestuur heeft beslist “om zich aan te sluiten bij de beoordeling en de rangschikking van de kandidaten met bijhorende motivering, zoals voorzien in het advies van de centrale beoordelingscommissie” en dat verzoeker “niet voor bevordering kon [worden] voorgedragen”. Daaruit kon verzoeker met zekerheid begrijpen dat de bevordering niet naar hem ging.

De wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen vereist evenwel niet dat aan verzoeker ook de formele motieven van de benoeming moeten worden meegedeeld.

Van een gebrek in de formele motivering moet immers het gebrek in de kennisgeving worden onderscheiden. Bij ontbreken van een anders luidende tekst, tast een eventueel onzorgvuldige kennisgeving van een bestuurshandeling in principe de wettigheid van die handeling zelf niet aan. Zulks kan wel

(en enkel) invloed hebben op de aanvang van de beroepstermijnen, inzonderheid in die gevallen waarin de beroepstermijn pas ingaat met de betekening van de handeling, welke betekening om volledig te zijn ook de formele motivering dient te omvatten.

In zoverre het middel betrekking heeft op het niet ter kennis brengen van de formele motieven van de beslissing op basis waarvan tot de bevorderingen is overgegaan, zij vastgesteld dat dit hoe dan ook een probleem is van kennisgeving van een beslissing, en niet van een door de in het middel aangevoerde wet van 29 juli 1991 opgelegde motiveringsplicht. Er kan dan ook geen schending van de formele-motiveringsplicht worden aangenomen.

18. Verzoeker heeft evenwel de kans aangegrepen om, na inzage van het administratief dossier, zijn kritiek op de motivering van de bestreden benoemingen aan te vullen en bij te stellen. Zodoende stelt de Raad van State vast dat, ofschoon verzoeker in de memorie van wederantwoord naar de letter nog mede de formele-motiveringsplicht vermeldt, hij daarbij geen belang meer heeft en dat hij terecht de nadruk legt op de materiële motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur en het gelijkheidsbeginsel, toegespitst op de gelijke toegang tot het openbaar ambt. Het middel wordt hierna dan ook uit dat oogpunt nader onderzocht.

19. Op de overheid die onder haar personeel tot een bevordering naar keuze beoogt over te gaan, rust de verplichting -ook al beschikt zij over een ruime appreciatiebevoegdheid- om de titels en verdiensten van alle kandidaten daadwerkelijk en op grond van objectieve en pertinente criteria, die in relatie staan tot de te begeven betrekking, te onderzoeken en te vergelijken teneinde de kandidaat die geacht mag worden over de grootste geschiktheid en aanspraken te beschikken, te kunnen bevorderen.

Verwerende partij wijst er terecht op dat in principe een bevorderingsbeslissing enkel een positieve motivering dient te bevatten die aantoont

waarom de betrokkenen worden bevorderd en geen negatieve motivering die aangeeft waarom de afgewezen kandidaten niet worden bevorderd. Wel dient uit de overwegingen van het bevorderingsbesluit uitdrukkelijk te blijken, vooreerst, dat de benoemende overheid effectief de aanspraken en verdiensten van de kandidaten heeft vergeleken op grond van beschikbare, relevante informatie en met toepassing van objectieve en pertinente criteria en, voorts, op grond van welke motieven geput uit deze vergelijking de voorkeur wordt gegeven aan een bepaalde kandidaat.

20. Uit het individueel voorstel van 29 november 2007 blijkt dat het onderdeel onderzoek het determinerend element is geweest om verzoeker niet voor te dragen voor een bevordering naar hoogleraar:

> "Binnen de faculteit Wetenschappen wordt hij minder prioritair gerangschikt omdat het luik onderzoek, in vergelijking met gunstiger gerangschikte kandidaten, beperkter is."

De motivering van de individuele voorstellen van de bevorderde kandidaten, die in de bestreden beslissing is overgenomen, luidt voor voormelde pijler:

> "Wim De Coen maakt deel uit van de omvangrijke onderzoeksgroep Ecofysiologie, biochemie en toxicologie, waarbinnen hij de onderzoekslijn toxicogenomics op korte tijd heeft uitgebouwd. Zijn onderzoek is vernieuwend en fundamenteel. Dit blijkt ook uit de rapporten van de externe experts, die zeer lovend zijn over zijn onderzoeksactiviteiten.
> Wim De Coen heeft een zeer groot bedrag aan fondsen verworven op korte termijn, ook via de Europese commissie. Ook op gebied van publicaties is hij een dynamisch persoon, hij publiceerde 10 artikels in top 10% tijdschriften. De H-index geeft een indicatie van de uitmuntende kwaliteit van zijn onderzoek. Wim De Coen begeleidde enkele doctoraten en heeft op korte termijn heel wat mensen weten te motiveren om een doctoraat bij hem te starten."

> "Joris Dirckx is lid van de onderzoeksgroep Biomedische fysica. Binnen deze groep is hij actief in een interdisciplinaire niche, de organellen van het oor. Het gaat hier om een type onderzoek dat financieel niet intensief is. De investeringen zijn veel kleiner wat het verwerven van fondsen niet vereenvoudigt. Toch slaagt Joris Dirckx erin om projecten te verwerven

via de FWO commissie T3. Hij publiceerde 5 artikels in top 10% tijdschriften. Doordat zijn onderwijsopdracht zich voornamelijk buiten de opleiding Fysica en zelfs buiten onze faculteit situeert komt hij minder in contact met studenten fysica, waardoor het aantal doctoraten beperkt was. Zijn H-index is lager dan deze van zijn concurrenten ten gevolge van het beperkte aantal onderzoekers dat werkzaam is in zijn onderzoeksgebied. Zijn onderzoek wordt zeer goed geëvalueerd door zijn peers."

"Marcel Eens is woordvoerder van de onderzoeksgroep Ethologie, en heeft voor het departement Biologie drie nieuwe onderzoeksrichtingen uitgebouwd; gedragsendocrinologisch, gedragsneurobiologisch, en veldecotoxicologisch onderzoek bij vogels. Marcel Eens wordt aanzien als een toponderzoeker in zijn domein.
Het onderzoek van Marcel Eens getuigt van een moderne aanpak in ethologische onderzoek door de integratie van mechanische studies met ecologische en functionele studies. De wetenschappelijke output is zeer productief en is in de laatste 5 jaar kwantitatief toegenomen. Deze outpunt omvat talrijke publicaties in vooraanstaande internationale tijdschriften. Vanuit zijn achtergrond als gedragsbioloog heeft betrokkene in de laatste 5 jaar aangetoond een aanzienlijke verbreding van zijn onderzoek naar andere disciplines te hebben doorgevoerd. Hij heeft excellente internationale contacten, zij het van een modaal beperkter omvang.
Marcel Eens heeft een zeer groot bedrag aan fondsen verworven als promotor, maar ook als copromotor. Hij publiceerde een groot aantal artikels en heeft een aanzienlijk aantal citaties, met zijn indrukwekkende H-index scoort hij het best bij kandidaat-hoogleraren. Hij publiceerde 17 artikels in top-10% tijdschriften.
Alle externe referees zijn zeer lovend over de prestaties van Marcel Eens."

Wat verzoeker betreft, luidt zijn beoordeling op dit punt:

"Het onderzoek van Luc Nagels situeert zich op het gebied van de ontwikkeling van elektronische sensoren. Voor dit onderzoek ontving hij in 2006 de 'Johnson & Johnson 2006 Excellence in Science Award'. Begin 2007 richtte hij een spin-off bedrijfje op met industriële partners. Commercialisatie van een eerste product wordt beschreven als nakend. Luc Nagels is een zeer goed onderzoeker, met een eigen onderzoeksprofiel. Dit blijkt ook uit de refereerapporten. Hij publiceerde 3 artikels in top 10% tijdschriften. Zijn fondsenwerving is relatief beperkt."

Verzoeker formuleert hierop de volgende bezwaren in zijn bezwaarschrift van 12 oktober 2007:

> "Bij 'Onderzoek' vermeldt het gemotiveerd voorstel een recente 'award', en een opgericht Spin-off bedrijfje, wat ik erg apprecieer. Gezien het toenemend belang dat eindelijk begint gegeven te worden aan innovatie. Mag ik erop wijzen dat deze innovatieve elementen in het farmaceutisch bedrijf waarmee het onderzoek uitgevoerd werd (en wordt) op dit ogenblik mee in de weegschaal liggen voor wel of niet behoud van banen? Mag ik er ook op wijzen […] dat onze Spin-off Octens geheel ondersteund is door bedrijven die wij zelf hebben aangezocht? Dat dit een werk van (heel) lange adem is, en dat ons eerste product binnen niet te lange termijn gelanceerd wordt?
> Hiermee is mijn inziens zo goed als geen rekening gehouden.
> Innovatie en patenten worden ondergewaardeerd, net op een ogenblik dat de maatschappelijke discussie hierover naar een sterke waardering evolueert.
> De centrale beoordelingscommissie adviseert de raad van bestuur; Van een dergelijk adviserend orgaan mag men verwachten dat de adviezen gefundeerd zijn. Zoals hierboven aangegeven zijn de elementen die aangehaald worden […] niet vergelijkbaar gezien afwezigheid van vergelijkende adviezen."

De centrale beoordelingscommissie handhaaft niettemin op 29 november 2007 haar beoordeling van verzoeker.

21. De Raad van State heeft ten aanzien van de uiteindelijke keuze van de overheid slechts een zogenaamde marginale toetsingsbevoegdheid. De Raad kan de beslissing van de overheid in kwestie slechts vernietigen wanneer de gegevens van de zaak en de door de verzoeker aangebrachte middelen tot de conclusie leiden dat de overheid bij het maken van haar keuze niet in redelijkheid tot die keuze is kunnen komen.

Te dezen blijkt uit het bestreden besluit waarom verwerende partij ervoor heeft gekozen om Wim De Coen, Marcel Eens en Joris Dirckx te bevorderen tot hoogleraar. De hiervóór geciteerde individuele adviezen van de centrale beoordelingscommissie, die de raad van bestuur tot de zijne maakt, motiveren omstandig deze keuze. De titels en verdiensten van de drie genoemde

kandidaten worden daarin uiteengezet: er wordt onder meer verwezen naar het vernieuwend of origineel aspect of de aard van hun onderzoek, hun verworven bedrag aan fondsen, hun aantal gepubliceerde artikelen in A1 tijdschriften, de H-index van hun onderzoek en hun aantal begeleide doctoraten.

De bestreden beslissing geeft aldus uitdrukkelijk blijk van de motieven op grond waarvan tot de bevordering van De Coen, Dirckx en Eens is besloten.

22. Dat de centrale beoordelingscommissie ingevolge en spijts het bezwaarschrift van verzoeker bij haar oorspronkelijk advies is gebleven, spreekt die vaststelling niet tegen.

Immers kan, in tegenstelling tot wat verzoeker in de memorie van wederantwoord betoogt, uit het bestreden besluit en de stukken van het administratief dossier worden afgeleid dat wel degelijk een onderzoek en vergelijking heeft plaatsgevonden van de titels en verdiensten van álle voor de bevordering in aanmerking komende kandidaten, en op grond van welke criteria.

In de "Profielen ZAP: leidraad voor beoordeling" wordt toegelicht dat bij de beoordeling van een dossier, met het oog op een bevordering naar een hogere graad, de deelcomponenten onderzoeksprestaties, onderwijsprestaties en prestaties voor dienstverlening dienen gewaardeerd te worden en bijgevolg via een motivering geëvalueerd, als basis voor een transparante, betrouwbare en valide besluitvorming. Wat onderzoeksprestaties betreft, wordt voorts verduidelijkt dat die kunnen worden beoordeeld aan de hand van onder meer: *output* in de vorm van publicaties, het vermogen om fondsen te verwerven voor onderzoeksprojecten en het begeleiden van promovendi.

In voormelde "Profielen ZAP: leidraad voor beoordeling" wordt eveneens toegelicht dat voor het profiel van hoogleraar volgende onderzoeksparameters onder meer kunnen worden geacht een indicatie te leveren: het

verwerven als woordvoerder van extern gefinancierde onderzoeksprojecten van het hoger niveau, het frequent begeleiden als promotor van doctorandi, erkenning door de internationale gemeenschap van het vakgebied wat zich onder meer kan uiten in prijzen en onderscheidingen, frequent publiceren in internationale vaktijdschriften die zich minstens als zichtbaar in het middenspectrum van het aanbod situeren en regelmatig bijdragen publiceren in de toptijdschriften van het vakgebied en de resultaten van het onderzoek economisch en/of maatschappelijk valoriseren door de in het vakgebied erkende activiteiten van dienstverlening.

Deze bevindingen zijn vervolgens geresumeerd in de formele motivering om de bedoelde kandidaten voor te dragen.

23. Uit de cijfermatige analyse in het verslag van de facultaire commissie waar verwerende partij naar verwijst, blijkt voorts dat bij de rangschikking van de kandidaten de volgende criteria werden vergeleken: aantal publicaties A1, aantal publicaties A2, aantal citaties, aantal projecten, fondsen, doctoraten. Zoals verwerende partij het terecht opmerkt, scoort verzoeker op die criteria aanzienlijk minder dan de bevorderde kandidaten Wim De Coen, Marcel Eens en Joris Dirckx, behalve wat de doctoraten betreft waar hij ongeveer gelijk scoort met Joris Dirckx.

24.1. Verzoeker uit in zijn tweede middel geen kritiek op die vergeleken parameters. Wanneer hij na inzage van het administratief dossier zijn middel bijstelt en de kans aangrijpt om de inhoudelijke motieven te bespreken, herinnert hij opnieuw aan de hem toegekende prijs, blijft hij erbij dat “de eigen wetenschappelijke artikels […] in top 10% wetenschappelijke tijdschriften […] wellicht niet in de vergelijking [werden] meegenomen” en voegt hij er enkel aan toe dat hij reeds in de vorige procedure voor de Raad van State het motief over de beperkte fondsenwerving heeft weerlegd.

24.2. Verzoeker is alvast incorrect wat het kritiekpunt over zijn publicaties betreft: zowel in het verslag van de facultaire beoordelingscommissie als

in de individuele adviezen van de centrale beoordelingscommissie wordt het aantal gepubliceerde artikels in top 10% wetenschappelijke tijdschriften wel degelijk vermeld: Wim De Coen: 10 artikels; Joris Dirckx: 5 artikels; Marcel Eens: 17 artikels en verzoeker: 3 artikels. Hieruit blijkt impliciet maar zeker dat deze in de vergelijking werden betrokken. Verzoeker betwist nergens dat deze in aanmerking genomen getallen niet juist zouden zijn.

24.3. Wat dan weer de fondsenwerving betreft, blijkt uit het becijferde resumé ervan in het verslag van de facultaire beoordelingscommissie, dat die voor Wim De Coen wordt bepaald op 4.420.165 euro, voor Joris Dirckx op 831.177 euro, voor Marcel Eens op 5.404.553 euro en voor verzoeker op 437.507 euro. Verzoeker ontwikkelt zijn kritiek niet verder uit wat dit aspect betreft, dan met een referentie aan zijn vorige annulatieberoep. Aangezien de thans voorliggende bevorderingsronde evenwel betrekking heeft op een andere periode, volstaat het niet om louter te verwijzen naar de "uitgebreide" weerlegging in de vorige procedure. Bovendien kan verzoeker niet worden bijgevallen, dat opnieuw elke objectieve vergelijking ontbreekt. De gegevens van de bevorderde kandidaten kunnen worden gecontroleerd aan de hand van hun dossiers in deel II van het administratief dossier. Bijgevolg worden wel degelijk concrete vergelijkbare gegevens voorgebracht.

24.4. Verzoeker is in zijn tweede middel echter vooral ontsteld over het feit dat zijn specifieke verdiensten op het vlak van de door hem behaalde prijs en de oprichting van een eigen *spin-off* bedrijf met industriële partners niet in de vergelijking zouden zijn betrokken.

Zoals gezien, blijkt uit de "Profielen ZAP: leidraad voor beoordeling" inderdaad dat prijzen en onderscheidingen en de economische valorisatie van het uitgevoerde onderzoek kunnen worden geacht mede een "indicatie te leveren" dat de betrokken kandidaat blijk geeft van het aangeduide profiel van hoogleraar. Ze worden in die leidraad als twee van de vijf verfijnde parameters opgesomd die "o.m. [kunnen] worden geacht een indicatie te leveren".

Evenwel werd reeds vastgesteld dat verzoeker minder scoort op de andere drie parameters, namelijk het verwerven van extern gefinancierde onderzoeksprojecten, publiceren in internationale tijdschriften en regelmatig in de toptijdschriften van het vakgebied en het begeleiden van doctoraten. Tevens blijkt dat zowel de facultaire bevorderingscommissie als de centrale beoordelingscommissie zich wel degelijk rekenschap hebben gegeven van deze verdiensten van verzoeker: zij maken er uitdrukkelijk melding van dat hij voor zijn onderzoek in 2006 de *Johnson & Johnson 2006 Excellence in Science Award* ontving, dat hij begin 2007 een *spin-off* bedrijf oprichtte met industriële partners en dat commercialisatie van een eerste product als nakend wordt beschreven. Impliciet maar zeker blijkt evenwel dat dit positief beoordeelde gegeven in hun ogen niet van aard was om de balans in zijn voordeel te doen overslaan en om de duidelijk mindere score op de andere onderzochte en vergeleken onderzoeksparameters ongedaan te maken.

Verzoeker mag dan wel in zijn bezwaarschrift het hiermee niet eens zijn, en vinden dat "innovatie en patenten […] ondergewaardeerd [worden]", zijn grief dat er geen rekening mee is gehouden, kan niet worden bijgevallen.

25. Gelet op het voorgaande, kan verzoeker niet worden gevolgd in zijn stelling dat niet te begrijpen is "op basis van welke criteria men, rekening houdende met de voormelde prestigieuze onderzoeksprijs, überhaupt heeft kunnen besluiten dat zijn luik onderzoek beperkter zou zijn dan dat van de andere kandidaten". Hij maakt geenszins aannemelijk dat verwerende partij geen "gegronde redenen had om de ene kandidaat boven de andere te verkiezen". Zoals verwerende partij stelt, kan wel degelijk op basis van het neergelegde administratieve dossier de vergelijking tussen verzoeker en de drie andere bevorderde kandidaten op het vlak van onderzoeksprestaties worden gemaakt en gecontroleerd. Uit die vergelijking blijkt dat verzoeker volgens verwerende partij niet aan de criteria op het vlak van onderzoek (onder meer aantal publicaties in toptijdschriften, fondsenwerving, doctoraten, prijzen) beantwoordt op een wijze die hem zou doen uitstijgen boven of gelijk zou brengen met de drie genoemde kandidaten. De

enkele omstandigheid dat hij op het vlak van de "prestigieuze onderzoeksprijs" wel uitstijgt boven de andere kandidaten volstaat volgens verwerende partij niet om het tegendeel aan te nemen, gelet op de beoordeling van de andere onderzoeksparameters. Verzoeker toont niet aan dat verwerende partij met dit oordeel de grenzen van haar beoordelingsvrijheid is te buiten gegaan.

26. Het tweede middel is ongegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State heropent het debat.

2. De Raad van State belast het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat met een aanvullend onderzoek.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 2 mei 2012, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
Geert Van Haegendoren,	staatsraad,
Pierre Barra,	staatsraad,

bijgestaan door

Bram Van Thillo,	griffier.

De griffier **De voorzitter**

Bram Van Thillo **Dierk Verbiest**